

Dragan Ignjić

Skriti pričevalci vere v naši cerkvi

ŠMARNICE ZA OTROKE V LETU 2015

DRAGAN IGNJIĆ

Skriti pričevalci vere v naši cerkvi

Šmarnice za otroke v letu 2015

© 2015. Dragan Ignjić v samozaložbi.

Uredil in opremil: Dragan Ignjić

Lektoriranje: Dragan Ignjić

Izdala in založila: Samozaložba, Stari trg pri Ložu 2015

Izdaja: Prva izdaja.

Oblika izdaje: Elektronska knjiga (format PDF)

Elektronska knjiga je brezplačno dostopna na spletni strani

<http://issuu.com/smarnice>.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-5-312.47(02.053.2)(0.034.2)

IGNJIĆ, Dragan

Skriti pričevalci vere v naši cerkvi [Elektronski vir] :
šmarnice za otroke v letu 2015 / Dragan Ignjić. - El. knjiga. -
Stari trg pri Ložu : samozal., 2015

ISBN 978-961-93524-4-1 (pdf)

279619328

Dragan Ignjić

Skriti pričevalci vere v naši cerkvi

ŠMARNICE ZA OTROKE V LETU 2015

Šmarnicam na poti

Prišel je eden najlepših mesecev v letu. Zunaj cveti že drevje, počasi na plano prihajajo tudi šmarnice. Mesec maj je posvečen Devici Mariji zato se v tem mesecu radi udeležujemo posebne pobožnosti, ki jo imenujemo šmarnice. Naj bo to veselje prežeto tudi z letošnjimi šmarnicami, ki nosijo duhovni naslov *Skriti pričevalci vere v naši cerkvi*.

Letošnje leto je tudi leto posvečenega življenja. Zato bomo v enaintridesetih kratkih zgodbah letos odkrivali svetnike in skrivnostne pričevalce vere v naših cerkvah.

V osemindvajsetih zgodbah bomo tako preko našega glavnega junaka Tineta spoznawali življenje svetnikov, v prvih treh dneh pa bomo poslušali zgodbe o skrivnostih svete evharistije in tudi o Jezusu, ki je na čudežen način prisoten v sveti hostiji in tabernaklju. Poleg drugih svetnikov pa bomo pri letošnjih šmarnicah spoznavali tudi nekatere slovenske pričevalce in mučence, ki so umrli zaradi vere v Kristusa.

Upam, da Vam bodo šmarnice všeč in jih boste vsakodnevno radi prebirali, bodisi v skupini ali posamično.

Blagoslovljen mesec šmarnic Vam želim!

Avtor

Jezus je naš prijatelj

Desetletni Tine se je popoldan z mamo napotil v cerkev, da bi prisluhnil šmarnicam, ki so bile to leto posvečene Sveti evharistije. Nadobuden je stopil v cerkev, kjer ga je mama pokrižala in stopila sta pred oltar. Tu je mama pokleknila in sedla sta v klop. Sveta maša se je začela in Tine se je oziral po cerkvi. Enkrat je svoj pogled usmeril proti križevem potu, drugič spet k duhovniku in tretjič na milostno podobo Brezjanske Matere Božje. Bil je neučakan in nestrpen. Po maši je še nekoliko ostal sam v cerkvi. Stopil je do tabernaklja, kjer prebiva naš Gospod Jezus Kristus pod podobo kruha. Čez kak trenutek mu je pristopil tudi domači župnik, ki je fantka povabil naj skupaj spoštljivo poklekneta in molita: »Hvaljeno in čaščeno naj vedno bo, presveto Rešnje telo – zdaj in vekomaj. Amen.« Tudi Tine je ponavljal besede za župnikom ter pokleknil. Nato je duhovnik zaprl tabernakelj in na poti iz cerkve je mali Tine spraševal župnika o Sveti evharistiji. Fant je bil radoveden in je prisluhnil duhovniku, ki mu je razlagal, da je tudi on lahko Jezusov prijatelj, kadar se mudi pred tabernakljem ali kadar doma moli. Zunaj je že stala mati, ki je bila presenečena nad velikim veseljem, ki ga je kazal Tine do Jezusa v Sveti Evharistiji. Skupaj sta odšla domov, saj je naslednje jutro moral Tine že zgodaj v šolo.

NALOGA: Danes pojdi k šmarnicam in poklekni pri tabernaklju ter pozdravi Jezusa, ki je skrit pod podobo kruha.

V tabernaklju prebiva Jezus

Šolski zvonec je zazvonil in pouka je bilo konec. Tine je odšel v garderobo, kjer se je uredil in odšel je proti domu. Med potjo je razmišljal o šmarnicah in o skrivnostnemu prijatelju, ki se skriva v beli hostiji pod podobo kruha. Domov je prišel vesel in radoveden. Mama mu je bila pripravila kosilo in med kosilom je Tine mamo spraševal o sveti maši. Mama mu je razložila, da bosta zvečer spet odšla skupaj k šmarnicam, kjer bo lahko pri sveti maši prisluhnil zgodbi o Jezusu, ki se skriva v podobi kruha. Tine je bil vesel in je komaj čakal večerno sveto mašo. Popoldan se je igral z ostalimi otroki zunaj na travniku, zvečer ob sedmih pa je odšel spet k sveti maši. Med sveto mašo je opazoval, kako poteka sveta maša in radovedno spraševal mamo, kaj se dogaja, ko duhovnik povzdigne hostijo in kelih z vinom. Mama ga je mirila in dejala naj o tem po maši povpraša župnika, ki mu bo vse podrobneje razložil. Po sveti maši je stopil do zakristije, kjer je župnik pospravljal mašni plašč. Tine je vstopil in lepo pozdravil. Župnik ga je povabil naj mu prisluhne pri tabernaklju. Povedal mu je da se med posvetitvijo kruha in vina spremeni to v Jezusovo telo in kri. Tega sicer na viden način ni mogoče videti, je pa vidno z vero in ljubeznijo do Jezusa. Tine je še dolgo razmišljal o župnikovi razlagi, ki jo je bil slišal po sveti maši. Tudi naslednji dan se je odločil, da spet pride k Jezusu in njegovi materi Mariji.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za vse tiste ljudi, ki ne verujejo v Jezusa.

Hostija se spremeni v Jezusovo telo

Napočil je tretji dan šmarnic in Tine se jih je vedno bolj veselil. Doma je vse pospravil in uredil ter naredil domačo nalogo. Mami se je zdelo čudno, da jo deček tako pridno posluša, vendar je bila tega zelo vesela. Zvečer sta se spet odpravila v cerkev, kjer so brali šmarnice. Danes je Tine spraševal mamo o sveti hostiji, ki se čudežno na neviden način spremeni v Jezusovo telo. Sveta maša na današnji dan je bila čudovita, nekoliko bolj praznična. Po sveti maši pa je Tine spet pristopil do oltarja, kjer ga je že čakal župnik. Tine ga je danes povprašal iz česa je sveta hostija in kako se spremeni v Jezusovo telo. Župnik mu je razložil, da je sveta hostija narejena iz bele pšenične moke in vode, brez kvasa. Ni niti soljena, le blago zapečena oz. Posušena. Povedal mu je tudi, da hostije običajno shranjujejo v posodah, ki jih pravijo ciboriji. Kako se pa spremeni v Jezusovo telo?« je bil radoveden Tine. Duhovnik mu je razložil, da ko blagoslovi in izgovori posvetilne besede ter povzdigne hostijo se ta čudežno spremeni v Jezusovo telo. Ta pretvorba se imenuje tudi transsubstanciacija. Tudi danes je bil Tine vesel, ko je slišal to duhovnikovo razlago. Doma se je o tem pogovarjal tudi z mamo in očetom.

NALOGA: Danes postavi Marijin oltarček in pri njem zmoli Oče naš in Zdravo Marijo za vse duhovnike po svetu.

Sveti Jožef

Danes je četrti dan šmarnic in Tine je z vso nestrpnostjo čakal večerno sveto mašo. Zjutraj je že zgodaj vstal in doma se je ustavil pred Marijinem oltarčku, ki ga je bil postavil. Zraven Marije pa je bil še nekdo. Mamo je hitel spraševati: »Kdo je zraven Jezusa in Marije?« Mama mu je razložila, da je to Jezusov rednik in mož device Marije, ki sliši na ime sv. Jožef. Ura je hitro hitela in Tine je moral na svoje rame vzeti torbo ter oditi v šolo. Popoldan, ko se je vračal iz šole je šel mimo cerkve in se ustavil pri kapelici. Pogledal je v notranjost in zagledal moža starejše postave, ki je v desni roki držal otroka, v levi pa lepo belo lilijo. Razmišljal je kdo od svetnikov bi bil ta mož, vendar ni vedel imena. Odšel je domov, kjer ga je mama čakala z kosilom. Med kosilom je mamu spraševal, komu je posvečena kapelica pri župnijski cerkvi in mama mu je razložila, da je posvečena sv. Jožefu. Zvečer sta se skupaj z mamu spet odpravila v cerkev, da bi poslušala šmarnice. Ko je Tine vstopil v cerkev je na levi strani zagledal podoben kip. Mamo je hitel spraševati, kdo bi bil od svetnikov in mama mu je razložila, da je oltar posvečen sv. Jožefu. Po maši je odšel še do zakristije, kjer mu je župnik razložil, da je bil sv. Jožef Jezusov rednik, ki je za njega skrbel. Povedal pa mu je tudi zgodbo iz Svetega pisma, kako je sv. Jožef bežal z Marijo v Egipt. Z župnikom je Tine stopil pred oltar sv. Jožefa, kjer sta skupaj zmolila Oče naš in Zdravo Marijo. Ko se je Tine z mamu vračal domov mu je ta povedala, da sv. Jožefa častijo 19. marca, ki je njegov pravi god, ponekod pa tudi 1. maja, ko goduje sv. Jožef, delavec.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca v čast sv. Jožefu.

Sveti Florjan

Tine se je zgodaj zjutraj prebudil in ponovno se je kakor vsak dan ustavil pri Marijinem oltarčku. Moral je tudi prej v šolo zato je hitro pojedel zajtrk in odšel v šolo. Dopoldan se je kar vlekel in komaj je čakal, da se vrne domov. Šolski zvonec je kmalu po malici zazvonil zadnjo šolsko uro in Tine se je odpravil domov. Na poti proti domu se je ustavil pri gasilnem domu, kjer je bil na veliki zunanji freski naslikan sv. Florjan. Z vedrom vode je polival gorečo cerkvico, v drugi roki pa je imel veliko belo zastavo na kateri je bil naslikan rdeč križ. Tinetu se je ta svetnik zdel zelo zanimiv in ga je nekaj minut kar zanimivo opazoval. Mimo je prišel starejši gospod, ki je bil oblečen v lepo črno uniformo, na glavi pa je imel kapo. Bil je videti zelo prijazen. Pristopil je do dečka in ga pobožal po laseh ter se zazrl v fresko. Rekel je dečku: »Kaj ni zanimiva ta slika? Veš, ta svetnik na sliki pa je zavetnik gasilcev. Sliši na ime sv. Florjan!« Fant je pogledal v gospoda in se nasmehnil. Pozdravil je gospoda in šel naprej proti domu. Doma mu je mama razložila, da sv. Florjan goduje 4. maja in da je kip tega svetnika na vsakem gasilskem domu. Zvečer je odšel z mamo, kakor v navadi k šmarnicam. Med sveto mašo je v sredini cerkve zagledal kip sv. Florjana. Mamo je cuknil za rokav in rekel: »Ta svetnik mi je pa znan!« Mama pa mu je tiho prišepnila na uho: »To je sv. Florjan, katerega si danes že videl na freski pred gasilnim domom.« Po sveti maši je fant odšel do župnika in skupaj sta stopila pred sv. Florjana. Povedal je malemu Tinetu, da je sv. Florjan zavetnik gasilcev in da je tudi priprošnjik proti požarom ali poplavam. Umrl pa je mučeniške smrti 4. maja 304 leta v današnji Zgornji Avstriji. Tine je nekaj časa tiho opazoval nato pa iz žepa potegnil lep rožni venec ter pričel moliti rožni venec. Tudi župnik se mu je pridružil v molitvi.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za vse gasilce.

Sveti Dominik Savio

Napočil je šesti dan šmarnic in Tine se je zjutraj z vso resnostjo pripravljaj na večerno sveto mašo. Po krajši molitvi pri Marijinem oltarčku je odšel v šolo. Popoldan sta z mamó odšla na sprehod, kjer sta nabrala lepe bele šmarnice, ki jih je deček postavil na Marijin oltarček. Skupaj sta zmolila še desetko rožnega venca. Mama je pogledala na koledar, kjer je pisalo sv. Dominik Savio. Mama je začela zgodbo: »Veš, danes goduje sv. Dominik Savio, ki je zavetnik ministrantov. Bil je zelo pobožen in je mlad umrl. Njegovo geslo je bilo: Rajši umreti, kakor grešiti.« Tine se je čudil nad maminim pripovedovanjem in je sklenil, da o tem popoldan povpraša domačega župnika. Zvečer sta z mamó odšla v cerkev in prisluhnila šmarnicam, ki so lepo opisovale prav sv. Dominika Savia. Po sveti maši je Tine odšel do zakristije, kjer je župnik v tišini molil desetko rožnega venca. Tine je tiho vstopil in pogledal na poličko, kjer je gorela majhna svečka ob kipcu mladega fanta. Župnik je odmolil desetko nato pa Tinetu rekel: »Vidiš, danes goduje sv. Dominik pri kateremu gori svečka! On je zavetnik mladine in naših ministrantov.« Tine je opazoval kipec in na obrazu se mu je risal nasmeh. Pridružil se je molitvi in prosil tega svetnika, da bi varoval ministrante. Na poti domov se je o tem svetniku pogovarjal tudi z svojo mamicó. Oba sta bila vesela, da ima njihova cerkev tudi tako mladega priprošnjika. Sv. Dominik Savio tako goduje 6. maja.

NALOGA: Danes zmoli Oče naš pri Marijinem oltarčku za vse ministrante.

Sveti Peter

V sedmem dnevu šmarnic je Tine raziskoval, kdo je sv. Peter. Popoldan se je pozno vrnil iz šole domov, kjer ga je čakala mama z pripravljenim kosilom. Bil je radoveden in je mamo hitel spraševati: »Veš, danes smo pri uri verouka spoznavali starejšega gospoda z brado, ki v roki drži tudi ključe.« Mama se je nasmehnila in dejala: »Potem je zgodba iz Svetega pisma. O sv. Petru ste prav gotovo govorili.« Tine se je nasmehnil in hitro pojedel kosilo. Popoldan sta z mamo odšla spet k sveti maši, kjer so prebirali eno najlepših majskih pobožnosti – šmarnice, ki so tiho in prečudovito razlagale skrivnosti svete evharistije. Med sveto mašo je Tine gledal proti desnemu oltarju, kjer se zagledal kip sv. Petra. Bil je čudovit, v lepi zlati obleki in v roki je nosil ključe. Mamo je Tine hitel spraševati: »Zakaj ima ta svetnik ključe v roki?« Mama mu je predlagala naj stopi do župnika po sveti maši in ga povpraša o tem svetniku. Tine je po sveti maši stopil do zakristije, kjer ga je že čakal gospod župnik. Tine je spraševal o svetniku, ki drži v svojih rokah ključe. Župnik se je nasmehnil in dejal: »Veš, to je sv. Peter, ki ima ključe nebeškega kraljestva.« Tine se je nasmehnil in povabil duhovnika, da skupaj stopita do oltarja, ki je posvečen sv. Petru. Stopila sta in zmolila dve Zdravi Mariji ter en Oče naš za vse duhovnike in bogoslovce po svetu. Zvečer je mama Tinetu prebrala dve vrstici iz Svetega pisma, ki so govorile o sv. Petru. Tako je Tine odkril enega izmed dvanajst Jezusovih apostolov in spoznal sv. Petra.

NALOGA: Danes pri Marijinem oltarčku zmolí desetko rožnega venca in poišči podobo sv. Petra ter jo postavi na oltarček.

Sveti Jurij

Današnje šmarnično odkrivanje je posvečeno sv. Juriju. Tine je dopoldan bil doma, kjer se je družil z mamo in drugimi prijatelji. Tine je danes praznoval svoj enajsti rojstni dan in mama ga je že zjutraj presenetila z lepim darilom. Dobil je vojščaka, ki prebada zmaja. Tine je čudno gledal lepega in postavnega fanta, ki je sedel na konju in prebadal z sulico zmaja. Hitel je spraševati mamo: »Kaj pa je to? Je tudi to eden izmed svetnikov?« Mama mu je razložila, da je kipec, ki ga je prejel v dar sv. Jurij, ki je bil mučenec in eden najslavnejših svetnikov. Tudi naše glavno mesto Ljubljana spada pod varstvo sv. Jurija. Tine je bil še bolj radoveden in sicer zaradi šmarnic in čudovitega darila, ki ga je prejel. Zvečer se je ponovno odpravil v cerkev k sveti maši. Ta dan je bila nekako posebej praznična. Med sveto mašo je na vrhu oltarja zagledal sv. Jurija, ki prebada zmaja. Kip je bil še posebej lep in velik. Po maši ga je pred cerkvijo počakal duhovnik, ki je malemu Tinetu razložil, da je tudi farna cerkev posvečena sv. Juriju. Povedal mu je tudi, da sv. Jurij goduje 23. aprila in da njegov god med drugim pomeni tudi vrnitev pomladi. O jurjevem pa mu je mama razložila, kakšni so bili stari običaji na ta dan. Tine je bil vesel, da ima kipec tako pomembnega svetnika, kot je sv. Jurij in ga je doma postavil pred Marijin oltarček.

NALOGA: Danes poišči podobico sv. Jurija in jo postavi pred Marijin oltarček.

Sveti Pavel

V devetem dnevu šmarnic je Tine raziskoval, kdo je sv. Pavel. Zgodaj zjutraj je vstal ter se uredil in stopil pred Marijin oltarček. Hitro je v roke vzel rožni venec ter pričel moliti. Mama mu je pripravila zajtrk, nato pa sta skupaj odšla na sprehod. Med potjo sta se na koncu vasi ustavila pri kapelici. Tine je občudoval moža starejše postave, ki je v levi roki držal meč v desni pa knjigo. Mama je Tinetu razložila, da je kapelica posvečena sv. Pavlu, apostolu. Zraven ob kapelici je raslo nekaj marjetic, ki jih je Tine nabral ter dal v vazo pri kapelici. Skupaj sta zmolila Oče naš ter odšla proti domu. Popoldan sta skupaj odšla spet v cerkev, kjer so prebirali šmarnice. Po sveti maši pa je Tine stopil do zakristije, kjer ga je čakal župnik. Tine je začel vljudno spraševati duhovnika, kdo je bil sv. Pavel. Župnik mu je razložil, da je bil apostol, ki je potoval po svetu ter oznanjal Jezusov evangelij. Po krajšem klepetu je Tine odšel domov. Na žalost v cerkvi ni bilo kipa, ki je posvečen apostolu Pavlu. Zvečer je Tine brskal po Svetem pismu, kjer je prebiral Pavlova pisma. Bil je zelo vesel, da imajo tudi v njihovem kraju kapelico sv. Pavla.

NALOGA: Danes si vzemi nekaj trenutkov in preberi odlomek iz Svetega pisma.

Sveti Janez Pavel II.

Bilo je nedeljsko jutro in mama, oče in Tine so se skupaj odpravili k nedeljski sveti maši. Med sveto mašo so prisluhnili tudi šmarnicam. Med sveto mašo je Tine opazoval nov kip, ki je bil posvečen sv. Janezu Pavlu II., papežu. Mamo je hitel fant spraševati, komu je posvečen kip, vendar ga je mama mirila ter mu razložila naj raje posluša sveto mašo. Po maši je stopil do kipa sv. Janeza Pavla II. ter ga z občudovanjem opazoval. Tiho mu je pristopil ključar ter mu rekel: »Veš, to je sv. Janez Pavel II., naš papež in priprošnjik v nebesih, ki je dvakrat obiskal tudi Slovenijo!« Tine je za trenutek utihnil, nato pa dejal: »Mar je on še živ?« Ključar se mu je nasmehnil in odvrnil: »Ne ta svetnik je pa že v nebesih! Ravno 27. aprila 2014 je bil v Rimu razglašen za svetnika.« Tine je sklenil roke in tiho pričel moliti. Ključar je to opazil ter se mu tudi sam pridružil v tihi molitvi. Ko se je Tine z mamo in očetom vračal domov mu je mama razložila, da sv. Janez Pavel II. goduje 22. oktobra.

NALOGA: Danes poišči podobico sv. Janeza Pavla II. in jo postavi k Marijinemu oltarčku.

Blaženi Alojzij Grozde

Začel se je nov delovni teden in Tine je zgodaj zjutraj vstal ter se uredil in odšel v šolo. Med potjo se je ustavil pri vaškem križu na katerem je visel naš Gospod Jezus Kristus. Tiho je zmolil Oče naš ter nadaljeval pot proti šoli. Po pouku se je vrnil domov in med potjo je na tleh zagledal majhno podobico na kateri je bil naslikan mlajši fant, ki je v ozadju nosil lep moder sij, na glavi pa je imel več manjših ran. Tine je obrnil podobico na drugo stran, vendar na njej ni nič pisalo. Vzel jo je ter jo doma pokazal mami. Mama mu je med kosilom pripovedovala: »Ta fant na tvoji podobici je pa naš slovenski mučenec in pričevalec vere. Sliši na ime Alojzij Grozde in je bil doma iz Zgornjih Vodal. Umrli je mučeniške smrti na novega leta dan, ko so ga zajeli partizani in ga zelo pretepli do smrti. Leta 2013 pa smo ga Slovenci razglasili za blaženega na Slovenskem evharističnem kongresu v Celju.« Tine se je zelo čudil maminem pripovedovanju in je pogledoval na podobico. Odnese jo je v sobo ter jo postavil na Marijin oltarček. Tiho je šepetal: »Sveti Alojzij Grozde – prosi za nas!« Mama mu je pristopila ga pobožala po glavi ter popravila: »Ni še svetnik, vendar mu lahko rečeš tudi sveti, saj je živel zgledno versko življenje!« Zvečer sta se z mamo odpravila v cerkev, kjer so prebirali šmarnice. Po maši je stopil do zakristije, kjer ga je že veselo pričakoval župnik. Tine je pokazal podobico bl. Alojzija Grozdeta in župnik ga je povabil, da skupaj stopita do župnišča. Tam mu je pokazal lep velik kip, ki je v eni roki nosil knjige v drugi pa je držal rožni venec. Župnik je Tinetu povedal, da je to bl. Alojzij Grozde in da bodo kmalu v cerkev odnesli njegov kip, ki bo stal na oltarju. Tine se je tega zelo razveselil in je segel po rožnem vencu ter pričel moliti. Tudi duhovnik se mu je pridružil v molitvi.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca in na koncu dodaj vzklik: Blaženi Alojzij Grozde – prosi za nas!

Sveti pater Pij

Današnji svetnik je nekaj posebnega. Tudi Tine je to danes spoznal. Že zgodaj zjutraj je vstal ter se uredil in mama ga je pospremila v šolo. Po končanem pouku se je hitro vrnil domov. Na mizi ga je čakala nova številka Mavrice. Tine jo je vedno z veseljem prebiral, ker so bile v njej zanimive in tudi poučne zgodbe. Med kosilom jo je listal in na koncu našel svetniško zgodbo, ki je pripovedovala o svetem življenju patra Pija. Na fotografijah je bil videti nekoliko bled in roke je imel oblečene v črne rokavice. Mama je opazila Tinetovo radovednost in dejala: »Ta svetnik na sliki je sv. pater Pij. Bil je pravi svetnik in podoben Jezusu!« Tine je hitel radovedno spraševati: »Kako je bil podoben Jezusu?« Mama je pripomnila: »Sv. pater Pij je na svojem telesu 50 let nosil znamenje ran, kakor jih je imel Jezus na križu!« Tine je čudno pogledal in se zatopil v branje. Bil je navdušen nad svetostjo tega svetnika. Na koncu je vzkliknil: »Koliko lepega je naredil ta svetnik!« Mama je bila vesela, ker je Tine pripomnil svoje besede o lepoti sv. patra Pija. Popoldan sta se z mamo odpravila k sveti maši na podružnično cerkev sv. Martina. Tudi tam so prebirali šmarnice in Tine jim je z veseljem prisluhnil. Po sveti maši je stopil do oltarjev in opazoval lepe, mogočne kipe ter freske. Na desni strani je zagledal kip patra Pija. Bil je v redovniški obleki in v roki je nosil križ. Mama mu je povedal, da je kip posvečen sv. patru Piju. Tine se je nekoliko pomudil pred oltarjem in zmolil desetko rožnega venca. Na koncu je pripomnil: »Sv. pater Pij – prosi za nas!« Po končani sveti maši sta z mamo odšla domov, kjer je dokončal še domačo nalogo. Zvečer se je o patru Piju pogovarjal tudi z očetom. Vsi so bili veseli, da imajo tako velikega svetnika, ki goduje 23. septembra.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za vse redovnike in redovnice.

Sveti Leopold Mandič

V današnjih šmarnicah bomo z Tinetom odkrivali veličino preprostega, a Bogu vdanega služabnika sv. Leopolda Mandiča. Tine se je ravno vrnil iz šole in mama ga je pričakala z kosilom. Danes je bil bolj tiho in mama je posumila, da nekaj ni v redu. Tine ji je pričel razlagati, kako se je bil sprl in stepel z prijateljem. Mama mu je dejala, da taka dejanja niso lepa in da se bo moral prijatelju opravičiti ter zvečer pred sveto mašo stopiti tudi k sveti spovedi. Tine je povetil glavo in mami obljubil, da bo storil, kar mu je naročila. Popoldan se je Tine odpravil nabirati šmarnice. Nabral je velik šopek lepih belih šmarnic ter jih odnesel h kapelici Matere Božje. Nekoliko je pogledal v kapelico in na desni strani zagledal sliko starejšega gospoda z brado, ki je okli vratu nosil lepo vijolično štolo. Videti je bilo, kakor da gospod na sliki spoveduje. Po krajši molitvi se je odpravil domov. Mamo je spraševal, kdo je v kapelici pri studencu. Mama mu je razložila, da je ta možakar na sliki sv. Leopold Mandič, ki velja za zavetnika spovednikov. Razložila mu je tudi, da je po več ur sedel v spovednici in spovedoval ljudi. Ura se je nagibala proti pol sedmih zvečer zato se je uredil ter odšel do cerkve. Mimo je prišel tudi župnik in Tine mu je razložil, da bi se rad spovedal. Duhovnik je fanta povabil v spovednico, kjer je opravil sveto spoved. Ob sedmih se je začela sveta maša in šmarnice. Ta dan so govorile o sveti moštranci v kateri je izpostavljen Jezus pod podobo kruha. Zvečer se je Tine odpravil do prijatelja ter se mu opravičil. Skupaj sta odšla na sladoled nato pa domov. Tine se je zavedel, da je božji dar tudi sveta spoved in da je večkrat v življenju potrebno ljudem tudi odpustiti grehe.

NALOGA: Danes pred sveto mašo opravi sveto spoved in priporoči svojega spovednika v varstvo k sv. Leopoldu Mandiču.

Sveti Janez XXIII.

Prišli smo do štirinajstega dneva šmarnic. Tine se je zgodaj zjutraj prebudil in se uredil ter z mamó zmolil desetko rožnega venca pri Marijinem oltarčku. Po molitvi je odšel na zajtrk ter v šolo. Po pouku se je odpravil takoj k uri verouka. Katehet je danes razlagal zgodbo o sv. Janezu XXIII., papežu. Tine se je poglobil v lepo razlago kateheta ter tiho sedel v zadnji klopi. Njegove misli pa so bile že spet pri šmarnicah. Po uri verouka je odšel domov. Mama je ravno delala na vrtu, ko jo je tiho presenetil Tine. Takoj je pričel pripovedovati: »Veš mama, danes smo se pri uri verouka pogovarjali o sv. Janezu XXIII., ki je bil lansko leto razglašen za svetnika!« Mama se je nasmehnila ter mu odgovorila: »Veš, papež Janez XXIII., je bil za svetnika razglašen že po enem čudežu, čeprav cerkev do poti svetosti zahteva dva čudeža. Bil je zelo prijazen in dober papež zato so mu ljudje nadeli vzdevek »papež dobri.« Tine je bil vesel mamine razlage. Ko je mama končala z delom sta oba skupaj odšla v hišo, kjer sta se ustavila pri Marijinem oltarčku. Skupaj sta molila, nato pa zvečer odšla k šmarnicam. Po šmarnicah je Tine stopil do župnika, ki ga je čakal v zakristiji. Tine je lepo pozdravil ter pričel spraševati: »Veste gospod župnik, danes sem odkril novega svetnika!« Župnik se je nasmehnil in dejal: »Katerega pa?« Tine je odgovoril: »Papeža! Papeža Janeza XXIII.« Župnik je Tinetu pokazal podobico tega svetnika ter rekel: »Izvoli podobico in jo položi pred Marijin oltarček!« Tine se je darila zelo razveselil in se lepo zahvali duhovniku. Nato je odšel proti domu, kjer je doma pred Marijin oltarček položil podobico sv. Janeza XXIII. Ter ob njegovi podobici prižgal majhno blagoslovljeno svečko. Mama je bila zelo vesela nad lepo potezo. Skupaj sta zvečer pri oltarčku zmolila še desetko rožnega venca ter se odpravila k počitku.

NALOGA: Danes poišči podobico sv. Janeza XXIII. ter jo položi k Marijinem oltarčku in na njem prižgi blagoslovljeno svečko.

Sveti Anton Padovanski

Danes je Tine spoznal zelo posebnega svetnika. Že zjutraj je zelo zgodaj vstal ter se uredil in odšel v šolo. Bil je to poseben dan, saj so z šolo odšli na izlet v planine. Mama je Tineta pred odhodom še pokrižala in poljubila. Nato je fant odšel proti šoli. Med potjo je razmišljal o današnjih šmarnicah. Pozno popoldan se je Tine utrujen vrnil iz šole domov. Mama mu je pripravila kosilo, ki ga je z velikim veseljem pojedel, saj je bil zelo lačen. Popoldan sta se mama in Tine odpravila na sprehod po vasi. Odšla sta do tretje kapelice, ki stoji na začetku vasi in je posvečena sv. Antonu Padovanskemu. Tine je opazoval kip mlajšega gospoda, ki v roki drži deteta Jezusa, v drugi roki pa belo lilijo in za pasom manjši rožni venec. Mama je Tinetu razložila, da je svetnik, kateremu je posvečena kapelica sv. Anton Padovanski. Bil je tudi cerkveni učitelj in je v nebesih velik priprošnjik za nas. Tinetu je mama tudi povedala, da sv. Anton Padovanski goduje 13. junija, obenem pa mu je razložila, kako je celo mula pokleknila pred Najsvetejšim. Skupaj sta se napotila še na travnik, kjer sta nabrala nekaj rož ter jih odnesla k kapelici. Zvečer sta se skupaj odpravila še na šmarnice. Po končanih šmarnicah je Tine z mamo odšel domov, kjer sta stopila še pred Marijin oltarček in zmolila desetko rožnega venca.

NALOGA: Danes še bolje spoznaj sv. Antona Padovanskega ter mu nameni svojo molitev.

Blažena mati Terezija

Prišli smo na prvo polovico letošnjih šmarnic. Tine je danes ostal doma, ker je prišel nov vikend. Že zjutraj se je uredil, kasneje pa stopil pred Marijin oltarček, kjer je zmolil tri desetke rožnega venca. Po zajtrku je odšel ven, kjer se je igral in družil z ostalimi prijatelji. Popoldan je odšel domov, kjer mu je mama podarila posebno sliko. Tine je bil darila zelo vesel in je mamo hitel spraševati: »Kdo pa je ta ženska na sliki?« Mama mu je odvrnila: »To je blažena Mati Terezija iz Kalkute!« Tine je hitel nazaj spraševati: »Kaj pa je bila blažena Mati Terezija?« Mama mu je razložila, da je bila redovnica iz reda Marijinih misijonark. Skrbela je za uboge in lačne otroke po ulicah Kalkute. Tine je svojo radovednost nadaljeval: »Zakaj pa je mati Terezija blažena?« Mama mu je razložila, da ima do sedaj priznan le en čudež, vendar če se bo na njeno priprošnje zgodil še drugi bo razglašena za svetnico. Mama je Tinetu razložila še da blažena mati Terezija goduje 5. septembra. Nato je Tine odnesel sliko v sobo ter jo postavil na Marijin oltarček. Mama mu je sledila k oltarčku in skupaj sta zmolila en Oče naš in eno Zdravo Marijo, ki sta jo namenila za red Marijinih misijonark. Ob šestih zvečer sta se skupaj odpravila tudi k šmarnicam. Po sveti maši je Tine odšel še do zakristije, kjer se je o blaženi materi Tereziji še nekoliko bolje seznanil pri duhovniku. Bil je vesel, da ima tako pomembno svetnico tudi v svojem domu.

NALOGA: Danes pospravi svojo sobo in zmoli en Oče naš za red Marijinih misijonark.

Božja služabnica Antonietta Meo

V sedemnajstem dnevu letošnjih šmarnic je Tine spoznal eno najmlajših božjih služabnic, ki bo nekoč razglašena za svetnico (ki ne bo mučenka). Ta božja služabnica sliši na ime Antonietta. Tine je danes, ker je nedelja kot običajno zgodaj zjutraj vstal ter se z mamo in očetom odpravil v cerkev k sveti maši. Po sveti maši je še nekoliko ostal v cerkvi, kjer je v tišini molil. Ko je pogledal na desno stran je na tleh našel majhno podobico z lepo podobo deklice, ki je bila preprosta in bolj suhe postave. Na fotografiji, ki je bila črno-bele barve je bila bežno nasmejana. Tine je podobico vzel ter jo odnesel k duhovniku v zakristijo. Pokazal jo je župniku in ta mu je razložil: »Deklica na tej sliki je božja služabnica Antonietta Meo, ki se je rodila leta 1930 v Rimu. Že zgodaj v mladosti je zbolela za kostnim rakom in vse svoje bolečine je darovala Jezusu. Veš ona je kot majhna deklica pisala Jezusu pisma in jih puščala pod križem. Umrla je zelo mlada in sicer pri šestih letih in pol. Koliko vere je imela ta deklica in koliko ljubezni do Jezusa!« Tine je bil zelo presenečen nad preprostostjo te male deklice. Duhovniku je obljubil, da se ji bo večkrat priporočal v molitvi. Na poti domov je Tine tiho molil: »Božja služabnica Antonietta Meo – prosí za nas!« Doma je mami razložil, kaj je vse izvedel o tej božji služabnici. Mama mu je svetovala naj podobico položi pred Marijin oltarček. Tako je tudi storil in nato še zmolil desetko rožnega venca, ki ga je posvetil božji služabnici Antonietti Meo.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za vse bolne otroke in na koncu dodaj vzklik božja služabnica Antonietta Meo – prosí za nas!

Sveti Frančišek Asiški

Začel se je nov delovni teden. Tine je kot ponavadi moral v šolo. Še preden je odšel v šolo je zmolil desetko rožnega venca pri Marijinem oltarčku. Popoldan se je nekoliko kasneje vrnil iz šole in mama ga je pričakala z novim darilom. V roke je Tine od mame prejel lep majhen križ. Tine se je nekoliko čudil in vprašal: »Mama, zakaj pa je ta križ nekoliko drugačen, kakor običajni križi?« Mama mu je razložila, da je križ, ki ga je prejel poseben in se imenuje Frančiškov križ. Tine je spet naprej spraševal: »Zakaj pa Frančiškov križ?« Mama mu je dejala, da je tako poseben križ dobil ime po sv. Frančišku Asiškemu, ker je narejen v obliki črke »T« in predstavlja živo razpelo, če ga človek nosi. Prav tako pa je take križe slikal sv. Frančišek Asiški na domove in zidove ter z njim blagoslavljal. Tine je spraševal: »Kdo je bil sv. Frančišek Asiški?« Mama mu je razložila: »Sveti Frančišek Asiški je bil redovni ustanovitelj iz Italije, kjer je ustanovil frančiškanski red. Bil je zelo preprost in duhovno veren človek. Dve leti pred smrtjo je na svojem telesu začutil Kristusove rane, ki jih je imel na rokah, nogah in srčni strani. Zadnje leto pred smrtjo je veliko pretrpel. Kmalu je slutil tudi svojo smrt. V Procijunkuli so ga na dan njegove smrti položili na tla. Za vedno je v Gospodu zaspal 3. oktobra 1226 ponoči. Njegovo telo je bilo zelo izčrpano, naslednji dan pa so na njegovem telesu odkrili tudi rane, ki jih je nosil.« Tine se je zelo čudil nad svetostjo tako velikega svetnika. Križ je hitro vzel in ga odnesel pred Marijin oltarček. Mama je prišla k njemu ter mu dejala: »Vidiš koliko svetnikov in podobic si zbral, še posebej pa njihovo spoznal!« Tine se je nasmehnil in prikimal mami. Nato sta pred Marijinem oltarčku zmolila desetko rožnega venca. Za konec naj dodam, da sv. Frančišek Asiški goduje 4. oktobra.

NALOGA: Danes prosi svoje starše naj ti kupijo Frančiškov križ in ga postavi v svojem domu na vidno mesto.

Sveta Marija Goretti

Prišel je devetnajsti dan šmarnic. Tine je zjutraj odšel v šolo. Danes se mu je pripetilo, da je zjutraj pozabil pozdraviti Devico Marijo, ki ga je čakala na domačem oltarčku. Po končanem pouku se je Tine odpravil domov. Počasi je šel mimo dveh kapelic. Pri zadnji se je ustavil in opazoval lepo mlado dekle, ki je v roki nosila lepe bele lilije. Mimo je prišla starejša gospa in opazila fanta, kako občuduje kapelico. Pristopila mu je in ga pozdravila. Tudi Tine je odvrnil pozdrav ter hitel gospo vljudno spraševati: »Gospa ali vas smem nekaj vprašati?« Gospa mu je prikimala, da sme. Tine je nadaljeval pogovor: »Komu pa je posvečena ta kapelica?« Gospa mu je odvrnila: »Ta kapelica je posvečena sveti Mariji Goretti.« Tine je bil še bolj radoveden: »Kdo pa je bila sveta Marija Goretti?« Gospa je nadaljevala: »Sveta Marija Goretti je ena najmlajših svetnic, ki je mučenka. Oče ji je zgodaj umrl zaradi malarije, mama pa je skrbela za številno družino. V njihovi družini je bilo pet otrok. Njena mama je večinoma delala na polju, Marija pa je z vso pobožnostjo skrbela za otroke. Bil je 5. julija 1902, ko je šestnajstletni sin Alessandro Marijo poskušal posiliti. Marijo je sicer že večkrat nadlegoval. Marija se je poskušala nasilnemu fantu umakniti, vendar je slednji v roki imel nož. Ubogo Marijo je štirinajstkrat zabodel. Ubogo dekle je naslednji dan umrlo v bolnišnici. Alessandro se je sicer kasneje pokesal in svoje dejanje obžaloval. Vstopil je tudi v kapucinski red.« Tine je tiho obstal. Bil je popolnoma osupel in presenečen. Gospa je fanta pozdravila in nadaljevala svojo pot domov. Tine pa je še kar nekaj časa stal pred kapelico in tiho molil: »Sveta Marija Goretti – prosil za nas!« Nato je odšel domov, zvečer pa spet z mamo k sveti maši, da je prisluhnil šmarnicam. O slišani zgodbi se je zvečer pogovarjal tudi z mamo in očetom.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za svojo mamo in očeta.

Sveti Maksimilijan Kolbe

Vstopili smo v dvajseti dan šmarnic. Danes je Tine raziskoval še posebno velikega svetnika in duhovnika, ki sliši na ime sv. Maksimilijan Kolbe. Že zgodaj zjutraj je vstal ter se uredil in odpravil v šolo. Po končanem pouku, ki se je zavlekel do trinajste ure popoldan je odšel proti podružnični cerkvi sv. Maksimilijana Kolbeja. Vrata cerkve so bila odprta, saj so pridne žene iz vasi krasile oltar. Vstopil je v cerkev, lepo pokleknil ter odšel do klopi, kjer je sedel. Tiho je pričel moliti. Po krajši molitvi je stopil do prijazne gospe, ki je krasila oltar. Lepo jo je pozdravil in vprašal: »Zanima me kje je tukaj sv. Maksimilijan Kolbe?« Gospa je stopila do fanta ter mu pokazala kip sv. Maksimilijana Kolbeja. Tine je radovedno spraševal: »Zakaj pa je oblečen v pižamo?« Gospa mu je pričela razlagati: »Veš to ni pižama, to je zaporniška obleka. Sveti Maksimilijan Kolbe je bil duhovnik in mučenec med drugo svetovno vojno. Umril je v koncentracijskem taborišču Auschwitz in sicer na predvečer Marijinega vnebovzeta, 14. avgusta 1941. Zaradi nekega družinskega moža se je prostovoljno javil, da gre namesto omenjenega očeta, ki je imel doma dva otroka v bunker smrti. Priče pravijo, da se je več dni iz celice slišala molitev in petje.« Tine je bil presenečen nad tako ljubeznivim človekom, kot je bil sv. Maksimilijan Kolbe. Gospa je fanta povabila naj ji sledi do zakristije, kjer mu bo dala majhno podobico tega svetnika. Fant ji je sledil in tako dobil novo podobico na kateri je bil naslikan sv. Maksimilijan Kolbe. Tine se je vljudno zahvalil za prejeto darilo, v cerkvi pokleknil ter se odpravil domov. Doma je mami pokazal, katerega svetnika je danes spoznal. Skupaj sta stopila do Marijinega oltarčka, kjer sta zmolila desetko rožnega venca v čast sv. Maksimilijanu Kolbeju. Zvečer sta se skupaj odpravila v cerkev, kjer sta prisluhnila šmarnicam.

NALOGA: Danes pri Marijinem oltarčku prižgi svečko in jo nameni za vse pokojne žrtve druge svetovne vojne.

Blaženi Miroslav Bulešić

Prišli smo do enaindvajsetega dneva šmarnic. Tine je zjutraj kakor po navadi pred oltarčkom zmolil Oče naš in Zdravo Marijo ter se odpravil v šolo. Po pouku se je odpravil domov, kjer ga je pričakala mama z kosilom. Med kosilom je Tine spraševal mamo: »Ali je veliko duhovnikov dalo svoje življenje med drugo svetovno vojno?« Mama mu je dejala, da zagotovo veliko in sicer zaradi ljubezni do Kristusa. Mama je nadaljevala: »Eden takih velikih mučencev je prav gotovo tudi blaženi Miroslav Bulešić, ki je umrl 24. avgusta 1947 leta. Šel je na sveto birmo v Lanišće in spremljal je msgr. Jakoba Ukmarja. Tam pa jih je napadla razjarjena množica komunistov. Jakoba Ukmarja so resno ranili, blaženega Miroslava Bulešića pa so tako pretepli, da je pod njihovimi udarci umrl. Na koncu so mu v vrat zasadili nož. Pred tem je ponavljal ves okrvavljen in iznakažen zadnje besede: »Jezus, sprejmi mojo dušo!« Tine se je čudil, kako so lahko ljudje tako ravnali z duhovniki. Na koncu je mami dejal: »Veš, poprosil bom našega župnika, da mi izroči to podobico blaženega Miroslava Bulešića.« Mama mu je pritrčila. Zvečer, ko sta odšla k sveti maši je župnika Tine ustavil pred cerkvijo. Povedal mu je svojo željo in župnik mu je izročil majhno podobico tega duhovnika. Tine jo je po maši odnesel domov, kjer jo je položil na svoj majhen Marijin oltarček.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca za vse preganjane duhovnike po svetu.

Sveti Avguštin

V dvaindvajsetem dnevu šmarnic je Tine odkrival spet novega svetnika. Zjutraj je zgodaj vstal ter se uredil in odpravil v šolo. Popoldan se je z prijatelji odpravil k uri verouka. Danes so pri urah odkrivali cerkvene učitelje, še posebno pozornost pa je katehet namenil sv. Avguštinu. Tine se je po pouku odpravil domov. Doma ga je pričakala mama in Tine ji je pričel razlagati zgodbo, kako se je sv. Avguštin spremenil in dal krstiti v krščansko vero. Mama pa je Tinetovo znanje dopolnila: »Sv. Avguštin je bil posvečen v škofa in sicer leta 395, kjer je svoje življenje popolnoma posvetil Bogu. Njegove misli so še danes tako sveže in nekaj prav posebnega. Veš Tine, da je tudi njegova mati sv. Monika razglašena za svetnico. Sv. Avguštin goduje 28. avgusta, njegova mati sv. Monika pa dan prej in sicer 27. avgusta.« Tine je mami povedal, da se bo o tem velikem cerkvenem učitelju še bolje poučil pri župniku. Doma je stopil pred Marijin oltarček, kjer je zmolil še desetko rožnega venca. Zvečer se je odpravil sam v cerkev, kjer so brali šmarnice. Med sveto mašo je na desnem oltarju zagledal zanimiv kip. Zelo lepo ga je občudoval. Po maši je stopil do zakristije, kjer ga je že čakal duhovnik. Tine mu je razložil nekaj besed o sv. Avguštinu in duhovnik ga je povabil naj z njim stopi v cerkev, kjer bosta pogledala, kje je v naši cerkvi kip sv. Avgušтина. Tine je odšel za župnikom in stopila sta k desnemu oltarju, kjer je na levi strani stala manjši kip, ki je bil posvečen sv. Avguštinu, škofu in cerkvenemu učitelju. Skupaj sta zmolila desetko rožnega venca in na oltar postavila ter prižgala majhno svečko. Po molitvi sta se skupaj odpravila domov.

NALOGA: Danes poišči podobico sv. Avgušтина, škofa in cerkvenega učitelja ter si jo podrobno oglej.

Blaženi Peter Gregor Frassati

Danes bomo pri šmarnicah odkrivali zelo mladega in nadvse vernega mladeniča. Tine je zgodaj zjutraj vstal ter se ustavil pri molitvi ob Marijinem oltarčku. Ker je prišel tudi nov vikend mu danes ni bilo potrebno v šolo. Z mamó se je raje odpravil v trgovino po nakupih. Ko sta se z mamó vračala iz trgovine je na maminem avtu zagledal zataknen droben letak. Na njem je pisalo: »Vabilo na dramsko uprizoritev življenja blaženega Petra Gregorja Frassatija.« Tine je letak vzel in ko je mama prišla iz trgovine ji ga je radovedno pokazal. Na zadnji strani je bila tudi črno-bela fotografija tega blaženega mladeniča. Tine si jo je pozorno ogledoval. Mama je to opazila in pričela z razlago: »Blaženi Peter Gregor Frassati je bil vzgojen v zelo bogati družini. V času svojega odraščanja pa je kot veren mladenič gojil zelo versko in duhovno življenje. Bil je član Katoliške akcije, evharistične zaveze in apostolata molitve. Poleg tega je bil tudi atlet, alpinist in smučar. Žal je bilo njegovo življenje zelo kratko, saj so mu pri 24 letih odkrili neozdravljivo bolezen zaradi katere je umrl že po enem tednu. Umrl je 4. julija 1925. Njegovega pogreba pa so se udeležili številni prijatelji in tudi reveži. Papež Janez Pavel II. Je Petra Gregorja Frassatija razglasil tudi za moža osmih blagrov.« Tine je mamó poprosil, če bi lahko odšla tudi na to dramsko uprizoritev njegovega življenja. Mama mu je pritrdila in čez nekaj dni sta skupaj odšla v dom kulture, kjer sta si ogledala to prelepo predstavo. Zvečer pa sta odšla še k pobožnosti šmarnic.

NALOGA: Danes se v molitvi priporoči blaženemu Petru Gregorju Frassatiju.

Blažena Chiara Luce Badano

Vstopili smo v štiriindvajseti dan šmarnic. Današnja nedelja je bila prav posebna, saj je v vesoljni Cerkvi obhajamo binkošti. Tine se je že zgodaj zjutraj prebudil in ustavil pri oltarčku, kjer je zmolil desetko rožnega venca. Po molitvi je skupaj z mamo in očetom odšel v cerkev k sveti maši. Med sveto mašo je v pridigi prisluhnil tudi nekaj besed o veliki svetniški kandidatini blaženi Chiari Luce Badano, ki je pri svojih osemnajstih letih dozorela za nebesa. Tineta je pridiga o tem blaženem dekletu zelo pritegnila zato je sklenil, da bo po sveti maši stopil do duhovnika v zakristiji. Po zaključku slovesne binkoštno svete maše je Tine stopil do zakristije, kjer ga je čakal župnik. Tine je lepo pozdravil duhovnika, nato pa spraševal: »Kdo je blažena Chiara Luce Badano o kateri ste govorili v današnji pridigi?« Duhovnik se je nasmehnil nato pa nadaljeval: »Veš, to dekle je pri osemnajstih letih dozorelo za nebesa. Chiara je bila sodobno, pozitivno dekle, ki se je ukvarjalo s športom. Svoje kratko mladostniško življenje pa je preživela v pravi svetosti. To dekle je bilo tako ponižno, da je svojo mamo prosila naj jo po smrti obleče v belo obleko, saj se bo takrat poročila z Jezusom. Njene misli so duhovne in globoke. Pri šestnajstih letih je Chiara izvedela, da ima kostnega raka. Svojo bolezen je sprejela z veliko vedrostjo. Ostala je tudi brez nog, priklenjena na posteljo, vendar je večkrat ponovila svoje besede: »Nimam več nog in tako sem rada kolesarila, toda Gospod mi je dal krila!« Odklonila je tudi morfij zaradi bolečin, ki jih je imela. Svoje bolečine je raje darovala Jezusu. Umrla je 28. oktobra 1990 za blaženo pa je bila razglašena 25. septembra 2010. Bila je prava Božja luč v novem, sodobnem svetu« je svoje besede zaključil duhovnik. Tine je obstal. Bil je nekoliko zmeden, obenem pa vesel za tako sodobno svetnico. Prosil je župnika, če mu lahko da njeno podobico. Župnik jih je ravno imel nekaj in mu je dve izročil. Dekle je bila na podobici preprosta, z veliko vedrino na obrazu. Tine je po pogovoru z duhovnikom odšel domov, kjer je mami razložil o tako veliki »sodobni« svetnici. Zvečer sta z mamo zmolila desetko rožnega venca in jo posvetila blaženi Chiari Luce Badano.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca in na koncu dodaj vzklik blažena Chiara Luce Badano – prosí za nas in našo mladino!

Sveta Bernardka Lurška

Današnje šmarnice so posvečene sv. Bernardki Lurški. Tine je zjutraj kot že v navadi vstal in se uredil ter odpravil v šolo. Po pouku se je odpravil proti domu. Med potjo je šel mimo četrte kapelice, ki je posvečena Lurški Materi Božji. V kapelici je na zidu visela slika na kateri je bil naslikan prizor, kako se Lurška Mati Božja prikaže Bernardki Lurški. Nekaj časa je Tine pri kapelici stal in molil. Nato se je odpravil domov. Doma mu je mama pripravila kosilo, po kosilu pa sta skupaj odšla do babice. Pri babici je Tine vedno rad klepetal. Pripovedoval je o svojih odkritjih in kako vsakodnevno spoznava nove in nove pričevalce žive vere. Odšel je v babičino sobo, kjer je na zidu opazil isto podobo, ki jo je bil videl v kapelici na poti iz šole. Babico je Tine vprašal: »Kdo pa je ta deklica, ki kleči pred Marijo?« Babica je pristopila Tinetu in pričela pripovedovati zgodbo: »Veš, ta deklica na sliki je Bernardka Lurška. Pri štirinajstih letih se ji je prvič prikazala Devica Marija z rožnim vencem v roki. Ta prikazovanja so sledila še sedemnajstkrat. Kot zanimivost naj ti povem, da je Bernardkino telo še danes nestrohneno, čeprav je od njene smrti minilo že več kot 130 let. V Lurd pa se vsako leto zgrinja vse več romarjev, še posebno bolnikov.« Tine je bil vesel in je vzkliknil: »Oh, kako lepo! Tudi jaz bi šel rad na romanje v Lurd!« Pristopila je tudi mama in skupaj z babico sta mu povedale, da nekoč ko bo starejši bo lahko tudi sam poromal v Lurd. Tine je bil te novice zelo vesel. Babico je poprosil za rožni venec in skupaj so zmolili desetko rožnega venca, ki so jo posvetili za vse bolnike po svetu. Zvečer sta se mama in Tine skupaj odpravila v cerkev, da bi prisluhnila današnjim šmarnicam. Bil je to čudovit dan za Tineta, babico in Tinetovo mamo. Naj kot zanimivost na koncu pripišem, da god sv. Bernardke Lurške v Franciji praznujejo 18. februarja, drugod po svetu pa na dan njene smrti 16. aprila.

NALOGA: Danes zmoli Oče naš in Zdravo Marijo za vse bolne in trpeče ljudi po svetu.

Kaplan Franc Kramarič

V današnjih šestindvajsetih šmarnicah se bomo dotaknili mučenca za vero, starotrškega kaplana Franca Kramariča. Tine je zgodaj zjutraj vstal, se uredil in odpravil v šoli. Tudi danes se je pozabil ustaviti pred Marijinem oltarčku. Današnji torek se je dopoldan v šoli kar počasi vlekel. Tine je komaj čakal, da je zvonec odzvonil zadnjo šolsko uro. Po končanem pouku se je odpravil proti domu, kjer ga je čakala mama z pripravljenim kosilom. Med kosilom je Tine na tleh zagledal izrezano sliko nekega duhovnika. Tiho se je spraševal: »Kdo pa je to? Iz katerega časopisa in kdo je izrezal ven to sliko?« Mama ga je opazila in dejala: »O, to sliko! To sem pa jaz nekoč izrezala ven iz starega časopisa, ker sem jo želela imeti v denarnici. Ta človek je pravi mučenec vere za Kristusa!« Tine jo je pogledal in pripomnil: »Kdo pa je ta človek?« Mama je nadaljevala pogovor: »Ta človek na sliki je starotrški kaplan Franc Kramarič. Pretrpel je mučeniško smrt in sicer v noči med 2. in 3. septembrom 1942 je partizanska skupina med napadom na Stari trg pri Ložu vdrla tudi v kaplanijo. Tam so ustrelili tudi dobrega, čutnega in prijaznega kaplana Franca Kramariča.« Tine je le tiho poslušal in si ogledoval sličico ter nadaljeval: »Zakaj pa so ga ubili partizani?« Mama je nadaljevala: »Priče pripovedujejo, da je kaplan Kramarič sedel ob svoji postelji, ko so napadalci vdrli v kaplanijo. Klečal je ravno ob sliki Jezusa na Oljski gori in molil. Napadalci so ga obtoževali različnih, neresničnih stvari, nato pa ga je njegov ubijalec, ki je kasneje svoje dejanje priznal štirikrat ustrelil v glavo. V sosednji sobi je stanoval še drugi kaplan Jožef Lušin, ki je slišal njegove zadnje besede: »Oče, ti veš, da sem nedolžen!« Na njegov pogreb je prišlo ogromno ljudi. Tudi učitelji in učenci starotrške šole so se mu ob prvi obletnici poklonili na njegovem grobu. Kaplan Franc Kramarič pa je pokopan na pokopališču v Podcerkvi, na starotrški kaplaniji pa nas na njegov umor spominja tudi spominska plošča, ki so jo župljani Starega trga leta 2002 postavili v njegov spomin.« Tine je osupnil nad maminem pripovedovanjem. Želel jo je še nekaj vprašati, vendar je ostal tiho. Mama je Tinetu predlagala, da gresta skupaj do Marijinega oltarčka ter zmolita desetko rožnega venca za vse nasilno pobite duhovnike med drugo svetovno vojno. Skupaj sta odšla pred oltarček in zmolila rožni venec. Po končani molitvi pa sta na oltarček položila tudi majhno sliko kaplana Franca Kramariča. Zvečer pa sta se mama in Tine odpravila še k šmarnicam. Ta dan so govorile o postavitvi svete Evharistije.

NALOGA: Danes zmolite desetko rožnega venca in jo nameni za vse nasilno pobite in umorjene duhovnike med in po drugi svetovni vojni.

Bogoslovec Emil Kete

Današnje sedemindvajsete šmarnice se bodo navezovale na mučenca in bogoslovca Emila Keteja. Poleg tega pa je danes tudi god našega blaženega mučenca Alojzija Grozdeta o katerem smo že pripovedovali v letošnjih šmarnicah. Tine se je danes zjutraj le spomnil na Devico Marijo in je pred njenim oltarčkom zmolil ter odšel v šolo. Mama pa je dopoldan, ko Tineta ni bilo doma poiskala knjigo Kraljica mučencev. Odločila se je da danes Tinetu predstavi še enega izmed mnogih mučencev, ki so jih bili partizani ubili med drugo svetovno vojno. Tine se je pozno popoldan vrnil iz šole in mama mu je pripravila kosilo. Po kosilu pa ga je povabila naj ji prisluhne o mučeništvu bogoslovca Emila Keteja. Tine se je usedel na svojo posteljo in prisluhnil mami. Mama je začela z pripovedovanjem: »Emil Kete se je rodil 1. julija 1924 v Dolenjah pod Planino pri Ajdovščini. Odraščal je v kmečki in verski družini. Emil je že zgodaj začutil, da ga Jezus kliče v duhovniške vrste. Zato se je leta 1944 vključil tudi v Veliko semenišče v Gorici. Priče še danes pripovedujejo, da je bil med sošolci zelo priljubljen, blag in veren fant, ki se je na duhovniški poklic pripravljal z vso vernostjo in ljubeznijo do Kristusa. V pozni jeseni je Emil prejel v semenišče v Gorico, da je oče na smrt bolan zato se je odpravil domov in sicer 9. novembra 1944 in domov tudi srečno prispel. O svoji žalosti je zapisal tudi v svoj dnevnik. Tri dni kasneje se je odpravil nazaj v Gorico, njegov oče pa je umrl 14. novembra. Še isti dan, ko se je vračal nazaj v Gorico sta ga zajeli dve partizanski aktivistki in čeprav jima je pokazal svoje dokumente sta ga odpeljali v Šempas, kjer sta ga prevzela dva partizana. 20-letnega fanta naj bi odpeljala pred hišo Emilove sorodnice in ga nato štirinajst dni držali v nekem hlevu, dokler ni prišla komanda, da Emila ubijejo. Drugi podatki pa navajajo, da so bogoslovca Emila ubili že enajstega septembra. To sta storila dva neznana domačina, eden pa naj bi se nato dejanja tudi pokesal. Šele leta 1948 je bil pokopan v svoj grob.« Tine je nad zgodbo obnemel. Po licu so mu polzile solze. Mama ga je objela in dejala: »Veš prav gotovo je bogoslovec Emil Kete v nebesih priprošnjik za nas!« Tine je vstal in na Marijinem oltarčku prižgal majhno svečko. V tišini sta skupaj z mamo molila rožni venec. Zvečer pa sta se odpravila k šmarnicam v cerkev.

NALOGA: Danes zmoli desetko rožnega venca in jo nameni za vse nasilno pobite bogoslovce med in po drugi svetovni vojni.

Duhovnik Izidor Završnik

V osemindvajsetem dnevu šmarnic se bomo dotaknili še enega slovenskega svetniškega kandidata in mučenca duhovnika Izidorja Završnika. Tine je zjutraj vstal in se uredil ter pred Marijino podobo zmolil Oče naš in Zdravo Marijo. Mama mu je že zjutraj povedala, da mu bo danes predstavila še enega duhovnika, vendar po pouku. Tine se je pozno popoldan utrujen vrnil domov. Mama mu je bila pripravila kosilo. Po kosilu sta skupaj odšla pred Marijin oltarček, kjer mu je mama prebrala in povedala zgodbo o mučencu in svetniškemu kandidatu Izidorju Završniku. Tako je začela: »Ker sva že včeraj spoznala bogoslovca Keteja, bova danes prisluhila življenjski zgodbi in mučeništvu duhovnika Izidorja Završnika. Izidor se je rodil 4. aprila 1917 v Sv. Juriju ob Taboru in sicer očetu krojaču in cerkovniku. Imel je tudi mlajšega brata Dragota in sestro Ano. Izidorjeva družina se je kmalu preselila na Gomilsko, kjer je Izidor preživel svojo mladost. Imel je vrsto talentov in je že zgodaj pričel risati, pisateljvati in tudi urejati različne vrste dijaških listov. Po značaju je bil Izidor sila skromen, družaben in vesel fant. Na pomoč je rad priskočil vsakemu, brez izjeme. Po končani maturi je vstopil v ljubljansko bogoslovje in se vpisal na Visoko teološko fakulteto. Bil je zgleden bogoslovec in se je oblikoval v duhu vere in ljubezni do Kristusa. Mašniško posvečenje bi moral prejeti na cvetno nedeljo, 6. aprila 1941, vendar je bil Izidor nekaj dni pred tem operiran na slepiču, tako da ga je škof samega posvetil v duhovnika, 11. maja 1941. Že naslednji dan je v svoji domači župniji Gomilsko opravil svojo novo mašo. Po posvečenju je nekaj časa ostal v svoji domači župniji Gomilsko, ker pa so Nemci v tistem času izselili večino duhovnikov je Izidor opravljal duhovniško službo v različnih krajih v spodnjesevskih župnijah. Ker je imel talent risanja je večkrat začel mnogim ponarejati dovolilnice za prestop v Ljubljansko pokrajino. Te dovolilnice so Izidorja tudi dokončno pokopale. Na praznik Gospodovega razglašanja, 6. januarja 1942 je Izidor opravljal sveto mašo na Gomilskem. Po sveti maši ga je v zakristiji pričakal gestapo in ga aretiral. V Izidorjevemu žepu je našel tudi ponarejene tiskovine za prehod meje v Ljubljansko pokrajino. Zaprli so ga v zapor v Stari pisker v Celju, kjer so ga strahotno mučili. Kasneje so ga izpustili in drugič spet zaprli ter ga na pepelnično sredo, 10. marca 1942 na dvorišču mariborskih zaporov skupaj z 25 talci ustrelili. Med talci je bil tudi duhovnik Izidor Završnik.« je končala dolgo zgodbo Tinetova mama. Tine je bil presenečen. Ostal je brez besed. Ker se je ura bližala večeru sta se morala hitro urediti in oditi v cerkev k šmarnicam. Po sveti maši se je o duhovniku Izidorju Završniku enajstletni Tine pogovarjal tudi z domačim župnikom. Oba sta bila vesela, da ima Cerkev na Slovenskem tako velike pričevalca za vero.

NALOGA: Danes se v molitvi priporoči duhovniku in mučencu Izidorju Završniku.

Blaženi Ivan Merz

V današnjem devetindvajsetem dnevu šmarnic se bomo odpravili na obisk v sosednjo Hrvaško, kjer bomo raziskovali življenje blaženega Ivana Merza. Tine se je v tem mesecu maju še zadnjič odpravil v šolo, saj je napočil težko pričakovani vikend. Zjutraj je zgodaj vstal ter se uredil in ustavil pri Marijinem oltarčku, kjer je zmolil desetko rožnega venca. Mama mu je pripravila še zajtrk in fant se je napolil proti šoli. Kot vsak petek se je danes pouk dolgo vlekel in Tine je nestrpno čakal, da šolski zvonec odbije zadnjo šolsko uro. Popoldan po pouku se je Tine vrnil domov in mama mu je pripravila kosilo, nato pa mu je predstavila še enega svetnika. Skupaj z mamo se je Tine postavil pred Marijin oltarček, kjer sta najprej zmolila desetko rožnega venca, nato po molitvi pa je mama začela z pripovedovanjem: »Danes ti bom pripovedovala o blaženemu Ivanu Merzu, ki je bil sicer laik in kakor mu radi rečejo tudi »svetnik v kravati«. Ivan se je rodil 16. decembra 1896 leta v Banja Luki, kjer dokončal realno gimnazijo. V januarju 1915 se je Ivan vpisal na dunajski univerzi študirati pravo, čeprav je sam imel željo, da bi študiral filozofijo. V marcu leta 1916 je bil vpoklican v vojsko. Največ časa je preživel na italijanski fronti, kjer je izkusil vse strahote vojne zato se je leta 1919 po koncu vojne hitro vrnil na Dunaj, da bi dokončal študij. Kmalu po prihodu je opustil pravo ter se vpisal na filozofijo. V oktobru leta 1920 je odšel v Pariz, da bi razširil znanje na Sorboni in Katoliškem inštitutu. V Zagreb se je vrnil leta 1922 kot povsem zgrajen in usmerjen katoliški intelektualec s široko in temeljito izobrazbo ter z globoko in živo vero v srcu. Tako je nastopil kot voditelj in apostolat hrvaške katoliške mladine. Ivan Merz je v duhu svoje svetosti umrl 10. maja 1928 leta v Zagrebu. Na smrtni postelji je svoje življenje daroval za hrvaško mladino. Ivana Merza je papež Janez Pavel II. razglasil 22. junija 2002 za blaženega in za zavetnika hrvaške mladine,« je na koncu zaključila zgodbo Tinetova mama. Tine je bil navdušen in je tudi sam rekel mami: »Tudi jaz, tudi jaz bi rad bil svetnik v kravati!« Mama pa mu je razložila, da ni pomembno v čem si oblečen, kajti svetnik postaneš z svojimi dejanji, zgledom in ljubeznijo do bližnjega. Tine se je mami zahvalil za zgodbo ter stopil pred oltarček, kjer sta skupaj blaženemu Ivanu Merzu prižgala svečko, čeprav nista imela njegove podobice sta mu svečko namenila v mislih. Zvečer pa sta skupaj odpravila k pobožnosti šmarnic.

NALOGA: Danes pri Marijinem oltarčku zmoli desetko rožnega venca za vso mladino po svetu.

Sveti Janez Vianney

Prišel je tudi predzadnji dan šmarnic v katerih se bomo dotaknili in spoznali sv. Janeza Vianneya, arškega župnika. Tine je danes ostal doma, ker je prišel težko pričakovani vikend. Zjutraj je nekoliko kasneje vstal in se uredil. Ustavil se je pri Marijinem oltarčku, kjer je zmolil dve desetki rožnega venca. Mama mu je tiho pristopila ter ga pobožala po laseh. Mama mu je rekla: »Danes ti bom povedala zgodbo o čudovitem svetniku!« Tine jo je pogledal nato pa vprašal: »O kom pa?« Mama je nadaljevala pogovor: »Danes bova spoznala sv. Janeza Vianneya, arškega župnika!« Tine je vztrajal: »Kakšnega župnika?« Mama je nadaljevala: »Arškega iz Arsa v Franciji je bil doma!« Tine se je usedel na posteljo in prisluhnil mamini razlagi: »Sveti Janez Vianney se je rodil leta 1786 kmečkim staršem. Mati mu je že kot otroku v srce vsadila ljubezen do Boga. Mati sv. Janeza Vianneya si je že v Janezovih otroških letih želela, da bi njen sin postal duhovnik. Janez je že v otroških letih raje kot da bi hodil z sestrico na pašo, raje molil. Posebno rad pa je imel Devico Marijo. Ker je v času njegovega otroštva izbruhnila francoska revolucija je mali Vianney moral prvo sveto obhajilo prejeti na skrivnem mestu v oddaljeni kmečki hiši. Ker so morali skriti tudi sveče so pred okna pripeljali dva voza sena. Njegov dober duhovnik in prijatelj Karol Balley je mladega Janeza hitro spoznal zato ga je pri devetnajstih letih pričel pripravljati na duhovniški stan. Bila pa je ena težava: Janez je bil precej težko učil in že nekoliko prestar za učenje. Toda učenec ni obupal, prav tako tudi ne učitelj. Kadar je kaj šlo narobe sta drug drugega vedno vdano spodbujala. Po dolgih premaganih ovirah je Janez končno prejel mašniško posvečenje. Kmalu je prišel v Ars, kjer je ostal vse do svoje smrti. Čeprav je bil nekoliko neokreten je vedno zelo lepo spovedoval, veliko je tudi molil pa tudi postil se je rad, saj je večkrat jedel le krompir v obilicah. To je sv. Janeza Vianneya tudi odlikovalo v luči svetosti in je umrl 4. avgusta 1859 leta v Arsu. Goduje prav tako 4. avgusta.« je zaključila mama. Tine je hitro skočil pokonci in šel do Marijinega oltarčka. V roke je vzel rožni venec ter pričel moliti. Po krajši molitvi pa sta se z mamo odpravila v cerkev na pred zadnji dan šmarnic.

NALOGA: Danes pomagaj mami pri pospravljanju doma.

Blažena Lavra Karmen Vikunja

Napočil je tudi težko pričakovani zadnji dan šmarnic. So vam bile všeč? Takšna všečna veličina je odlikovala tudi današnje blaženo Lavro Karmen Vikunjo. Tine je zjutraj vstal in se uredil. Ob sedmih je bil z mamó in očetom že v cerkvi pri nedeljski sveti maši. Po sveti maši se je Tine še nekoliko pomudil v cerkvi pri molitvi. Gospod župnik je ravno prišel iz zakristije, kjer je pospravljál mašni plašč. Opazil je Tineta, ki je bil zatopljen ob pogledu na sliko majhne, a drobne svetnice, ki se je z otroškim smehom smehljála iz slike. Duhovnik je pristopil Tinetu in ga lepo pozdravil ter sedel v klop poleg njega. Nekaj časa sta bila v popolni tišini, nato pa je duhovnik spregovoril: »Mar ni lepa ta deklica na sliki?« Tine je prikimal z glavo. Duhovnik je nadaljeval začel pogovor: »Ta deklica, ki je na sliki je blažena Lavra Karmen Vikunja. Jo želiš podrobneje spoznati?« Tine je odgovoril: »Seveda!« Župnik, ki je imel Tineta zelo rad je začel zgodbo: »Blažena Lavra Karmen Vikunja se je rodila 5. aprila 1891 leta v Santiagu de Chile mami Mercedes del Piano in očetu Jose Domingo Vikunja, ki je bil državni uradnik. Oče je kmalu po rojstvu Lavrine sestrice Julije Amande umrl zato je mama Mercedes skrbeti za svoje otroke. Odločila se je da se preseli v sosednjo Argentino, kjer je svoji dve hčerki poslala v Zavod sester Hčera Marije Pomočnice v Junin. V zavodu je mala Lavra spoznala, da je edina in najlepša ljubezen Bog Oče Vsemogočni. Trdno se je oklenila svoje prve ljubezni ter sklenila, da jo bo tudi živela v svojem vsakdanjem življenju. Večkrat se je vračala domov na posestvo Manuela Moro, ki je njeno mamó večkrat izrabljál za različna težaška opravila. Tudi mlado Lavro je večkrat nadlegoval, vendar se mu je slednja odločno uprla. Neke noči je Manuel z svojimi prijatelji pričel ponovno nadlegovati malo Lavro, vendar je ta zbežála. Prav tisto noč je Manuel Moro do krvi pretepel njeno mamó Mercedes. Lavra pa je odšla nazaj v Zavod sester Hčera Marije pomočnice, kjer se je 13. aprila 1902, stara komaj trinajst let v majhni cerkvi darovala Bogu za spravno daritev njenega življenja za mamó. To darovanje se je za blaženo Lavro začelo zelo zgodaj, saj je zelo zbolela. Blažena Lavra Karmen Vikunja je umrla 22. januarja 1904, ko ni dopolnila še trinajst let.« Tine je pogledoval na sliko, ko ni opazil, da je duhovnik svojo razlago zaključil. Duhovnik je spregovoril: »In kakšna se ti zdi zgodba današnje blažene deklice?« Tine je vzkliknil: »Prelepa!« Nato sta skupaj z duhovnikom zmolila desetko rožnega venca ter se odpravila iz cerkve. Med potjo je bil Tine zamišljen, duhovnik pa je zaklenil cerkev ter odšel v župnišče. Tine je doma povedal mami, kako čudovito svetnico je spoznal in se odločil, da bo še večkrat rad spoznaval svetnike in božje služabnike.

NALOGA: Danes pri Marijinem oltarčku zmolí desetko rožnega venca in ga pospravi. Ne pozabi pa tudi na junijsko pobožnost, ki je posvečena Jezusu Kristusu in se imenuje jo vrtnice.

1. dan šmarnic	
Jezus je naš prijatelj	6
2. dan šmarnic	
V tabernaklju prebiva Jezus	7
3. dan šmarnic	
Hostija se spremeni v Jezusovo telo	8
4. dan šmarnic	
Sveti Jožef	9
5. dan šmarnic	
Sveti Florijan	10
6. dan šmarnic	
Sveti Dominik Savio	11
7. dan šmarnic	
Sveti Peter	12
8. dan šmarnic	
Sveti Jurij	13
9. dan šmarnic	
Sveti Pavel	14
10. dan šmarnic	
Sveti Janez Pavel II.	15
11. dan šmarnic	
Blaženi Alojzij Grozde	16
12. dan šmarnic	
Sveti pater Pij	17
13. dan šmarnic	
Sveti Leopold Mandić	18
14. dan šmarnic	
Sveti Janez XXIII.	19
15. dan šmarnic	
Sveti Anton Padovanski	20
16. dan šmarnic	
Blažena mati Terezija	21
17. dan šmarnic	
Božja služabnica Antonietta Meo	22
18. dan šmarnic	
Sveti Frančišek Asiški	23
19. dan šmarnic	
Sveta Marija Goretti	24
20. dan šmarnic	

Sveti Maksimilijan Kolbe	25
21. dan šmarnic	
Blaženi Miroslav Bulešić	26
22. dan šmarnic	
Sveti Avguštin	27
23. dan šmarnic	
Blaženi Peter Gregor Frassati	28
24. dan šmarnic	
Blažena Chiara Luce Badano	29
25. dan šmarnic	
Sveta Bernardka Lurška	30
26. dan šmarnic	
Kaplan Franc Kramarič	31
27. dan šmarnic	
Bogoslovec Emil Kete	32
28. dan šmarnic	
Duhovnik Izidor Završnik	33
29. dan šmarnic	
Blaženi Ivan Merz	34
30. dan šmarnic	
Sveti Janez Vianney	35
31. dan šmarnic	
Blažena Lavra Karmen Vikunja	36

*Spet kliče nas venčani maj
k Mariji v nadzemeljski raj.*

*Cvetlice dobrane si venčajo glave,
raduje se polje in gaj.*

*Drevesa po vrtih cveto,
po vejah pa ptice pojo, nebeški Kraljici,
Mariji Devici, pozdrave in slavo pojo.*

*Že šmarnice bele cveto
in vrtnice venec pleto, da krasnega maja
se slava obhaja cvetlici Mariji lepo.*